

ΑΝΑΨΑ ΤΟ ΚΕΡΙ ΜΟΥ

Πόσο συχνά ακούεται και λέγεται από πολλούς, πέρασα από τήν Παναγία και άναψα τό κερί μου. Μεγάλη ή χάρι της. Ή ακόμη, πάρε 500 δραχμές και άναψε και για μένα ένα κερί στόν Άη Γιώργη πού πās. Τί κρίμα, πόσο φθηνά εκτιμήσαμε τό Θεό, ένα κερί και αυτό όχι γνήσιο, παραφίνη.

Αυτόν πού έστειλε τόν υιόν του τόν μονογενή στό κόσμο, αυτόν πού έχυσε τό πολύτιμο αίμα του στό Γολγοθά, τόν εκτιμήσαμε ένα κερί τών 500 δραχμών; Αυτή είναι ή αξία του, ή τιμή του; Ο Ίούδας και ή σπειρα τών Έβραίων, τόν εκτιμήσανε για τριάκοντα αργύρια και εμείς οι δικόι του, αυτοί πού φέρουν τό όνομά του, για ένα κερί;

Γιατί άραγε τόσο φθηνός ό Κύριός μας; Πόσο φθηνά θέλουμε να τακτοποιηθούμε μέ τό Θεό! Μέ ένα κερί στόν Παράδεισο, μέ ένα κερί και όλα τακτοποιούνται. Συνείδησι, Θεός, Έκκλησία. Τώρα είναι ύποχρεωμένος ό Θεός να μās εύλογη και μάλιστα να εύλογη τίς παρανομίες μας.

Έρείς ποιά είναι ή έννοια και σημασία του κεριού πού ανάβεις; Ότι ή ζωή σου φέγγει και λάμπει σαν τό κερί. Όταν όμως ή ζωή σου είναι σκότος, όταν ζής χωρισμένη και άστεφάνωτη, όταν είσαι μοιχός και πόρνος, όταν πλουτίζης πατώντας επάνω σε πτώματα, περιμένεις τό κερί σου να σε σώση, να σε καταστήση εύαρεστο ενώπιον του Θεού; Έξαπατās τόν εαυτό σου, αλλά όχι τό Θεό. Ο Κύριος παραπονεΐται στό λαό του, τόν Ίσραήλ, διότι τό ίδιο έκαναν και αυτοί στό Θεό τους τότε: «Τίνα χρείαν έχω του πλήθους τών θυσιών σας, πλήρης ειμί από ολοκαυτώματα .... Τό θυμίαμα είναι θδέλυγμα εις έμέ .... τίς έζήτησε ταυτα εκ τών χειρών σας;» (Ησαΐας 1,11-15).

Τί είναι εκείνο πού ζητā ό Κύριος; Δέν είναι τό κερί μας, δέν είναι οι προσφορές μας, είναι οι άμαρτίες μας. Γι' αυτές ήρθε, για αυτές πέθανε στό Σταυρό, για αυτές έχυσε τό πολύτιμο αίμα του. Εΐσαι διατεθειμένος να δώσης τίς άμαρτίες σου στόν Κύριο, μέ μιά ειληκρινή μετάνοια και εξομολόγησι; Εΐσαι έτοιμος ή ζωή σου να γίνη μιά λαμπάδα αναμμένη για τόν Κύριο; Εΐσαι έτοιμος να έγκαταλείψης τή

ζωή πού κάνεις, και νά ακολουθήσης τόν Κύριο; Τότε ἡ ζωή σου θά γίνη λύχνος φωτεινός γιά τόν Κύριο. Ὁ Κύριος εἶπε: «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. 5,14).

Πόσο φθηνά ἐκτιμήσαμε τή σωτηρία, ὅση εἶναι ἡ ἀξία ἐνός κεριοῦ. Ἡ σωτηρία μας κόστισε πολύ ἀκριθά γιά τό Θεό, κόστισε τό τίμιο αἷμα τοῦ υἱοῦ Του. Πόσο μᾶς ἀρέσει ἡ φθηνή θρησκεία, ὁ εὐκόλος δρόμος, ὁ συμβιβασμός. Καί Θεός και κόσμος, και Χριστός και Βελιάλ. Οἱ περισσότεροι ἔτσι ζοῦμε, ἔτσι θέλουμε τό Θεό, νά συμβιβάζεται μαζί μας, νά εὐλογῇ τίς παρανομίες μας και ἔμεῖς νά τοῦ προσφέρουμε προσφορές.

Ἡ μεγαλύτερη προσφορά μας εἶναι ἡ μετάνοιά μας, ἡ ἐπιστροφή στό Θεό, ἀλλά αὐτό κοστίζει, χρειάζεται τόλμη, ἀπόφασι, ἥρωισμό. Χρειάζεται ταπεινώσι, θυσία τοῦ Ἐγώ μας και καταφυγή στό Θεό. Ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά σωθῇ μέ προσφορές, μέ ἀφιερώματα, μέ πράξεις θρησκευτικοῦ περιεχομένου, ἀλλά μέ εἰλικρινῆ μετάνοια και ἔξομολόγησι. Οἱ ἁμαρτίες δέν ἐξοφλοῦνται μέ κεριά και λαμπάδες, ἄς μή μᾶς ἐξαπατᾷ ὁ διάβολος. Ὡ Οἱ αὐτά μπορεῖ νά εἶναι καλά και ἅγια, ἀλλά δέν εἶναι γιά αὐτήν τή δουλειά.

Ἐκεῖνο πού θέλει ὁ Θεός εἶναι νά τόν γνωρίσης, νά τόν πιστέψης, νά τόν δεχθῆς στήν καρδιά σου. Μή προσπαθῆς νά δικαιολογήσης τή ζωή πού κάνεις, μή προσπαθεῖς νά ἡσυχάσης τή συνείδησί σου ὅπως οἱ Γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, προσφέροντας στό Θεό «τόν ἡδύοσμο και τόν ἄνηθο». Ὁ Κύριος θέλει ἐσένα, θέλει τήν καρδιά σου. Ἦρθε νά σε σώση, νά σε κάνη παιδί δικό του. Γιά σενα προσέφερε τόν ἑαυτό του θυσία στό Σταυρό γιά νά σε λυτρώση, νά σε ἀγιάση. Ἐλα στό Χριστό, πρόσφερε τόν ἑαυτό σου θυσία στό Θεό, λαμπάδα ἀναμμένη ἀπό τό φῶς τό δικό του. Ἐγκατάλειψε τήν ἁμαρτία και τή ζωή πού κάνεις. Μετανόησε, ἐξομολογήσου. Καί τότε ἄναψε τή λαμπάδα σου, τό κερὶ σου. Θά εἶσαι φῶς δικό του πού θά σκορπᾷ γύρω σου τό φῶς πού ὁ Χριστός ἄναψε στήν καρδιά σου.

Π.Π.